

Til beslutningsforslag nr. B 87. Betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 9. april 1997

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en miljøteknisk vejledning for dambrugserhvervet

[af Henning Urup (V) og Niels Jørgen Langkilde (KF) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres, Enhedslistens og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et flertal inden for mindretallet (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) har noteret sig, at miljø- og energiministeren i forbindelse med beslutningsforslagets 1. behandling fremlagde et udkast til en vejledning for godkendelse af dambrug. Det opfatter Venstre og Det Konservative Folkeparti som en indicering af, at ministeren giver de to partier ret i, at dambrug i dag bliver reguleret på et alt for usikkert grundlag.

Dambrugerne har svært ved konkret at få at vide, hvilke krav der stilles for at få en miljøgodkendelse. Tilsvarende er amterne som godkendelsesmyndighed usikre på, hvordan de i forbindelse med en miljøgodkendelse skal indregne de miljøforbedringer, der er sket på det enkelte dambrug. Derfor har amterne som godkendelsesmyndighed været nødt til at holde sig til de af ministeren fastlåste foderkvoter.

Det er helt urimeligt, at amterne på den måde afskæres fra at honorere de massive miljøforbedringer, der er sket fra dambrugerside.

Samtidig udelukkes muligheden for at tilpasse dambrugernes produktionsmuligheder. Den form for produktionsbegrænsning er i modstrid med miljøbeskyttelsesloven, som ikke fokuserer på produktionsstørrelse, men udelukkende på påvirkningen af omgivelserne.

Måling af udledningen er derfor den miljørigtige reguleringsmetode, som kan give den enkelte dambruger nogle faste produktionsrammer og dermed et sikkert retsgrundlag.

Ministeren lægger i sit udkast til en vejledning op til en godkendelse af dambrug efter en analysemetode med 52 puljede prøver af udledningsvandet. Det er en positiv åbning, at et dambrug kan godkendes ud fra vandanalyser; men når ministeren forlanger 52 prøver, må det enten skyldes en tilsidesættelse af Dansk Ingeniørforenings anvisning for udledningsanalyser, eller at ministeren forlanger en analysesikkerhed på 100 pct. på de bedste dambrug, idet standardafvigelsen på disse er meget lille og derfor skulle kunne give anledning til langt færre prøver. Erhvervet diskrimineres herved i forhold til andre erhverv og i forhold til offentlige udledere til vandløb, søer eller havet.

Med de nuværende fastlåste forhold vil dambrugserhvervet lide en stille død. Dersom et flertal i Folketinget - uden at skele til miljøforbedringerne på mange dambrug - har det politiske mål at fjerne dambrugserhvervet fra landkortet, burde man sige det ærligt og samtidig foretage de nødvendige konsekvensberegninger.